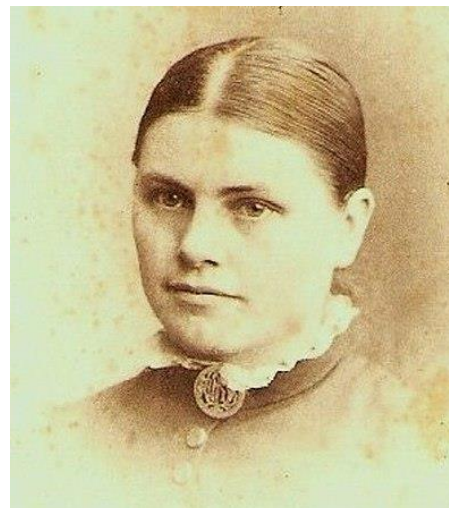

Mary Adela Blagg i la nomenclatura de la geografia lunar (1858-1944, Regne Unit)

En temps on les dones no tenien facilitats per tirar endavant una carrera científica Mary Adela Blagg va aprendre per si mateixa matemàtiques mitjançant els llibres del seu germà. Gràcies a la seva curiositat i motivació va aconseguir realitzar un gran treball en la nomenclatura lunar i en estrelles variables.

Va néixer el 1858 a Staffordshire, Anglaterra. Va anar a una escola privada a Londres i va seguir la seva formació agafant llibres de matemàtiques del seu germà i estudiant a partir d'ells. La seva vertadera vocació per l'astronomia va sorgir quan Mary va assistir a unes conferències de Joseph Hardcastle, el nét del descobridor d'Urà, William Herschel.

El 1905 va ser nomenada per "l'Associació Internacional d'Acadèmies" per elaborar una llista acarada de tots els elements lunars. El 1916 va ingressar a la Reial Societat Astronòmica i el 1920 a la Comissió Lunar de la recentment constituïda Unió Astronòmica Internacional. Mary va morir el 1944 a Staffordshire, Anglaterra, a l'edat de 85 anys.

La seva primera feina sobre la nomenclatura lunar, publicada el 1913, va ser una taula que alineava cràters i altres característiques de tres mapes lunars principals, dos alemanys i un anglès. Va realitzar el seguiment de noms desaparellats i va crear la primera llista formal de característiques de la Unió Astronòmica Internacional publicada el 1935.

El treball de Blagg amb estrelles variables va combinar dades en brut de predecessors i el seu propi anàlisi. Blagg havia d'identificar les estrelles properes i calcular la brillantor de l'estrella variable en cada observació mitjançant una pila de quaderns que havia obtingut Turner en què un astrònom comparava la brillantor de les estrelles variables al llarg del temps amb els seus veïns. A més a més, va calcular la durada del cicle de brillantor gràcies a les seves habilitats avançades de matemàtiques.

Amb aquests càlculs Blagg va determinar que en una estrella, Beta Lyrae, el cicle de brillantor i enfosquiment es va alentint gradualment. Aquesta observació s'ha mantingut al llarg del temps: el 2008, les dades de l'Inferòmetre CHARA Array confirmaven que Beta Lyrae és una estrella binària.

Finalment, per tot el seu treball i contribució a l'Astronomia el 1944, l'any de la seva mort, el Comitè Lunar va nomenar un petit cràter lunar en honor seu.